

McCoy Tyner (Filadèlfia, 1938)

En la seva etapa de formació va rebre les influències de Bud Powell, Thelonious Monk i Art Tatum. Als disset anys, mentre formava part de la secció rítmica del club Red Rooster, va conèixer a John Coltrane, de pas per Filadèlfia en una gira amb Miles Davis.

Després d'una primera experiència professional amb Benny Golson i Art Farmer, va ingressar en el grup de Coltrane, quan aquest va abandonar Miles Davis per començar la seva pròpia carrera com a líder. En el quartet de John Coltrane s'hi va estar fins 1965, i va participar en tots els discos clàssics del quartet amb el bateria Elvin Jones i el baixista Jimmy Garrison. Aquella va ser una de les formacions més influents del jazz modern: *Africa Brass* i *A Love Supreme*, del segell Impulse! són només alguns dels enregistraments de referència d'aquells anys. Tyner, en paral·lel va gravar com a líder *Inception* (Impulse!, 1962) i *Night of Ballads and Blues* (Impulse!, 1963), treballs principalment en trio que li van permetre de mostrar tota la riquesa i densitat del seu so i les seves composicions.

En abandonar el grup de Coltrane en 1965 va aprofundir en la seva pròpia carrera. *The Real McCoy* (Blue Note 1967), amb Joe Henderson, Ron Carter i Elvin Jones, està considerat un dels millors discs de jazz de tots els temps. En la dècada dels setanta va tornar a ser el centre de l'atenció amb l'enregistrament de *Sahara* (Milestone, 1972) que va rebre dues nominacions als Grammy i fou nomenat àlbum de l'any per la revista *Down Beat*.

En 1978 va fer gira i enregistrament amb Sonny Rollins, Ron Carter i Al Foster amb el nom de *The Milestone Jazzstars*. En 1980, va començar a escriure arranjaments per a big band de les seves pròpies composicions, un treball que continua desenvolupant avui.

L'aniversari de Coltrane va donar peu a *McCoy Tyner Plays John Coltrane: Live at the Village Vanguard* (Impulse!, 1997). En 1998 va fitxar per Telarc, *McCoy Tyner & The Latin Jazz All-Stars*; *McCoy Tyner with Stanley Clark & Al Foster* (1999). Posteriorment ha gravat *Land of Giants* (Telarc, 2003), amb Bobby Hutcherson, Charnett Moffett i Eric Harland; i *Illuminations* (Telarc, 2004), amb Gary Bartz, Terence Blanchard, Christian McBride i Lewis Nash, nomenat al premi Grammy al millor disc de jazz instrumental.